

Bogato razvejan repertoar okteta oblikujejo tako skladbe renesanse kot tudi ljudske pesmi vseh narodov. V njem so dela od klasicizma in romantike do sodobne ustvarjalnosti. Oktet goji posebno afiniteto do slovenske pesmi, tako ljudske kot tudi umetne, ki jo s posebnim žarom predstavlja doma in v tujini, zlasti pa rojakom po svetu. V šestih desetletjih je oktet zapel na vseh pomembnejših domačih in mednarodnih koncertnih odrih.

V oktetu je do sedaj sodelovalo štirideset pevcev, ki sta jim bili skupna predanost in pripadnost narodu. Nekateri od njih so (bili) vodilni slovenski solisti svoje generacije, priznani koncertanti z odmevnimi nastopi doma in na vodilnih evropskih koncertnih prizoriščih, drugi so s svojo ljudskostjo, neposrednostjo in toplino bogato obarvali zvok zasedbe. Pevci Slovenskega okteta se poklicno uveljavljajo kot cenjeni učitelji glasbe in učitelji petja, pa tudi kot koncertni in operni pevci – solisti. V teku let je odličnost sestava vzdrževalo in usmerjalo pet umetniških vodij: Janez Bole, dr. Valens Vodušek, Darijan Božič, Anton Nanut in dr. Mirko Cuderman. Od leta 2008 ga umetniško vodi Jože Vidic, prvak Slovenskega narodnega gledališča Opera in balet Ljubljana.

Slovenski oktet je s svojim neprecenljivim delovanjem na področju zborovskega petja vplival na razmah plemenitega petja. Je vzor in predstavlja motivacijo mnogim ljubiteljem petja v Sloveniji in zamejstvu. Po njegovem zgledu je bilo v teku let osnovanih več kot sto sorodnih vokalnih zasedb.

Ob dvajsetletnici delovanja leta 1971 je bil na pobudo okteta ustanovljen Tabor slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični, ki neprekinjeno povezuje pevske ljubitelje iz Slovenije in tujine. V izjemni diskografiji okteta lahko naštejemo več kot 60 plošč, kaset in zgoščenk s posebnim poudarkom na slovenski skladateljski ustvarjalnosti. Leta 2007 je oktet poskrbel za časten poklon vsem generacijam Slovenskega okteta z izdajo monografije Slovenski oktet avtorja Borisa Pangerca.

Urška Vidic s Slovenskim oktetom koncertira od leta 1997. Študij klavirja je opravila na Akademiji za glasbo Ljubljana, kjer je leta 1997 diplomu opravila z odliko pod mentorstvom prof. Hinka Haasa. Umetnosti orgelske igre se je učila pri prof. Angeli Tomanič in prof. Renati Bauer. Na Glasbeni šoli v Zagorju ob Savi poučuje klavir in korepetira. Z mnogimi učenci in zbori uspešno sodeluje na državnih in mednarodnih tekmovanjih. Kot pianistka in organistka sodeluje s priznanimi umetniki in skupinami, med njimi so Mihi Kim, Karmen Pečar, Jože Kotar, Jože Vidic, Slovenski oktet, Ljubljanski madrigalisti, Zbor svetega Nikolaja Litija, Komorni zbor Cum anima in mnogi drugi. Kot korepetitorica in pianistka pogosto deluje na mojstrskih poletnih šolah. Leta 2002 je bila štipendistka Wagnerjevega sklada, leta 2007 pa je za svoje umetniške dosežke prejela priznanje dr. Slavka Gruma. Od leta 2007 do 2013 je bila umetniška sodelavka in korepetitorica na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

Pripravila: Metka Sulič

NAPOVEDUJEMO:

Sreda, 28. september 2016, ob 18. uri

Glasbena šola Nova Gorica

Koncert prof. Marka Ferija – mednarodno uveljavljenega kitarista

V sodelovanju z Glasbeno matico Trst

Vstop prost.

Slovenski oktet

Umetniški vodja Jože Vidic

Urška Vidic, orgle

In memoriam ... Marjan Trček (1957-2016)

Sobota, 24. september 2016, ob 20.30

Cerkev svete Marije Vnebovzete, Kanal

PROSVETNO DRUŠTVO "SOČA" KANAL

KOGOJEVI DNEVI 2016

Program:

Ambrož Čopi: MISSA PRO PACE*

(1973)

za tenor solo, moški zbor in orgle

Introitus: Requiem aeternam

Kyrie

Graduale: Requiem ... In memoria

Slovo (Alojz Praprotnik, pisma s fronte)

Sanctus

Benedictus

Ognjeno morje (Alojz Praprotnik, pisma s fronte)

Agnus Dei - Pie Jesu

Andrej Makor: TRI DUKHOVNIKY KHORA

(1987)

Bogoroditse Djevo

Tebe poem

Otche nash

ISTRSKA* (besedilo: Neža Maurer)

Ignacij Ota: DEVIN (besedilo: Filibert Benedetič)

(1931–2001)

Rado Simoniti: PESEM GALEBU (besedilo: Valens Vodušek)

(1914–1981)

Pavle Merku: STARČIČ JE ZGODA USTÚ, po zapisu iz Plešišč

(1927–2014)

DA JÖRA MA ČANYNAUA, rezijanska ljudska

po zapisu iz Bile

TANA SARTE, ljudska pesem po zapisu s Solbice

Danilo Švara: PRAV LEPO JE V VIGRED, slovenska ljudska

(1902 – 1982)

* prva izvedba

Slovenski oktet si pridržuje pravico do spremembe programa.

Program, ki je tokrat posvečen primorskim skladateljem, bo najprej zazvenel v duhu sodobnih skladateljev srednje in mlajše generacije. Nato pa se bo usmeril v zapuščino pomembnih skladateljskih imen, ki so živeli na slovenskih in italijanskih tleh.

Ambrož Čopi ni le odličen zborovodja, temveč tudi tenkočuten prirejevalec slovenske ljudske pesmi za zborovske sestave. Kot eden vodilnih skladateljev cerkvene glasbe se je uveljavil z muzikalno bogatim slogom in povedno celoto. Njegovo glasbo opredeljujejo reminiscence na slovensko glasbeno tradicijo s preiščljeno uporabo sodobnejših prijemov. Njegov obsežen, raznolik in prepričljiv vokalni opus odlikujeta prepoznaven esteticizem in tehnična dovršenost. Vokalno-instrumentalno skladbo **Missa pro pace** (Maša za mir) je napisal ob stoletnici začetka prve svetovne vojne. Oblika skladbe, ki se zgleduje po maši, je v simboličnem smislu posvečena žrtvam prve svetovne vojne in je portret bolečine človeštva, ki trpi grozote vojne. Skladba, ki v oblikovnem izhodišču izhaja iz maše, vključuje poleg mašnih stavkov ordinarija za umrle še dve izvirni zborovski deli. Skladatelj je za *Slovo in Ognjeno morje* navdih črpal iz pisem Alojza Praprotnika, vojaka na soški fronti. Prvo pismo, na podlagi katerega je nastalo *Slovo*, slika ganljiv trenutek slovesa vojaka od domačih. Drugo pismo, ki ga je vojak napisal le teden dni pred smrtjo, pa v *Ognjenem morju* prinaša pretresljivo podobo gorečega Bovca, ko ga vojak resignirano opazuje z bojnega polja. Premiera dela *Missa pro pace*, ki je v izvirniku napisana za sopran in tenor solo, moški zbor in komorni orkester, je bila julija 2014 v ljubljanski cerkvi sv. Jakoba. *Missa pro pace* bo za to priložnost prvič izvedena v priredbi za tenor solo, moški zbor in orgle.

Andrej Makor prihaja iz Zgornjih Škofij. V svet glasbe je vstopil s klavirjem na Glasbeni šoli Koper. Na pripravah za umetniško gimnazijo pa je srečal Ambroža Čopija in tako se je začelo novo poglavje v življenju mladega glasbenika. Vpisal je študij glasbene pedagogike (prof. Primož Kuret), kompozicije (prof. Jani Golob) in petja (prof. Pija Brodnik) na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Prve skladbe, ki jih je napisal, so bile zborovske, saj je kot pevec največ afinitete imel do zborovskega stavka. Večina njegovih skladb v opusu, ki šteje nekaj nad sedemdeset del, je vokalnih. Čeprav je sprva pisal glasbo na ljudsko tematiko, mu je naročilo, naj napiše pesem na besedilo Neže Maurer, odprlo nove kompozicijske dimenzije. Pri ustvarjanju se zgleduje po Lojzetu Lebiču: »V njegovih skladbah najdem veliko tega, kar bi rad vključil v svoj način komponiranja, najdem dramatičnost in razgibanost linij, trenje znotraj glasov, skladatelj veliko dogajanja doseže z minimalnimi sredstvi ... no, melodiki pa se vendarle nimam namena odreči ...« (Naši zbori, 5. 6. 2014) **Istrska** je v izvirniku napisana za ženski zbor. Tokrat bo prvič izvedena v različici za moški zbor.

Ignacij Ota je bil doma v Dolini pri Trstu. Svoje življenje je posvetil vokalni glasbi. Kot skladatelj in zborovodja je bil izjemno priljubljen pri slovenskih zborih na obeh straneh meje. Njegovo glasbo pa lahko še sedaj, petnajst let po njegovi smrti, pogosto slišimo na koncertih zborovske glasbe, kar kaže na njegovo skladateljsko spretnost in umetniško veličino. Več kot štirideset let je posvetil zborovskemu ustvarjanju tudi kot priznan profesor in neutruden kulturni delavec. Zborovsko glasbo pa je videl kot sredstvo za izražanje slovenske kulturne identitete.

Glasbo **Rada Simonitija**, pevca *Goriških brd*, opredeljuje privlačna melodika in nezahtevna tehnična faktura. Njegove skladateljske odlike se kažejo zlasti v melodiji. Z njo in s pomočjo blagozvočnih harmonij dosega najlepše melodične učinke polne mehkobe. V njegovih spevih utripata toplina in nežnost. Tudi sam je gojil poseben odnos do tradicije in kulturnih edinstvenosti domačih krajev, ki jih je na posebno liričen način upesnil v skladbe s prepoznavnim primorskim melosom.

Pavle Merku, doma iz Trsta, je kot skladatelj, etnomuzikolog in slovenist raziskoval kulturno dediščino Rezije in Benečije. Za Novi glas je povedal: »Vesele, razposajene, poskočne, robate, pa tudi otožne pesmi tam pojo. V Nediški dolini mi je stara ženica pela take poskočne, starček v Kanalski dolini mi je v nekem deževnem dnevu v gostišču kar iz rokava stresal vesele, razposajene, poskočne. V Benečiji je toliko sončnih slovenskih pesmi, v katerih ni zaznati ne žalosti ne naveličanosti, nikakršne otožnosti.« S svojo glasbeno ustvarjalnostjo, ki jo je razvil pod vplivom raziskovanja ljudskega izročila vseh obrobni pokrajin slovenskega ozemlja, je slovenski kulturi vrnil neprecenljivo bogastvo ustnega izročila. »V njegovem opusu imajo,« po besedah Lojzeta Lebiča, »posebno mesto zbori, ki so mu svojevrsten poetični dnevnik in kažejo red, a niso vklenjeni v pravila, so prilagodljivi, a ne popustljivi, so lepi, a nevsiljivi.«

Danilo Švara je bil profesor dirigiranja na Akademiji za glasbo Ljubljana. Poleg odličnega skladateljskega čuta, je Švara, doma iz Ricmanj pri Trstu, pomembno zaznamoval slovensko glasbeno življenje kot izjemno uspešen ravnatelj SNG Opera in balet Ljubljana.

In memoriam ...

Marjan Trček (1957–2016)

»Težko je umiriti begajoče misli, ki kar ne morejo razumeti in sprejeti bolečega dejstva, da ga ni več med nami, ter najti prave besede, ki bi lahko orisale naše skupno sobivanje. Skupaj smo preživeli mnogo trenutkov, ki nam bodo za vselej ostali v lepem spominu. Še pred nekaj dnevi smo skupaj stali na odru ter s pesmijo vasovali. (...) Sedaj bo tudi naš jubilej zvenel v drugačnih tonih. Ob njih pa nam bo še naprej odzvanjal njegov izjemni glas kot drag in neprecenljiv spomin na lepoto našega skupnega sobivanja.«

Jože Vidic

S temi besedami se je Slovenski oktet poslovil od dolgoletnega pevca, prijatelja in častnega člana zasedbe. Slovenski oktet pri vstopu v 65-letnico delovanja stoji na pragu novega, še neslutenegega ustvarjalnega obdobja. Občutke ob izgubi cenjenega pevskega kolega bodo izvrstni pevci s častjo pretvorili v globoko doživeto interpretacijo.

Slovenski oktet

Tim Ribič, Vladimir Čadež - prvi tenor
Rajko Meserko, Janez Triler - drugi tenor
Jože Vidic, Darko Vidic - bariton
Janko Volčanšek, Matej Voje - bas

Slovenski oktet od ustanovitve v Slovenski filharmoniji leta 1951 velja za enega izmed najbolj reprezentativnih slovenskih moških vokalnih komornih ansambllov.